

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 284-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا (قَالَ وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ) أَوْ
يَرْحَمُ، وَإِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذِّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ.

(رواه الجماعة)

Расулуллоҳ (саллоллоҳу алайҳи ва саллам): «Албатта, Аллоҳ (вафот этган кишининг хонадон аҳли қилган) кўз ёши ва қалб хафачилиги учун азобламайди. Лекин мана бунга азоблайди ёки раҳм қилади, деб тилларига ишора қилдилар. Албатта, маййит ўз аҳлининг йиғиси сабабли азобланади».

Жамоат ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI